

แนวทางการวิจารณ์และประเมินการฝึกพูดแบบเตรียมตัว บทที่ 2 การพูดอย่างจริงจังและจริงใจ

ประเด็นที่พิจารณา	ดี (เกินเกณฑ์)	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)	ต้องปรับปรุง (ตกเกณฑ์)
ทักษะเบื้องต้น :			
1. การแต่งกาย (เสื้อผ้า, รองเท้า, เครื่องประดับ...)	สะอาด, เรียบร้อย, สุภาพ ตามหลักสากล เหมาะสมกับตัวผู้พูด, โอกาส และสถานที่	สะอาด, เรียบร้อยพอควร ไม่ค่อยเหมาะกับโอกาสและสถานที่ แต่ยังไม่พออนุโลมได้	ไม่เรียบร้อยหรือไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับการปรากฏกายต่อที่ชุมชน (ดูขัดตา)
2. การเดินเข้า-ออก แทนพูด	ความเร็วพอเหมาะ, สง่าผ่าเผย, แสดงความมั่นใจสูง	ช้าหรือเร็วเกินไป, ดูสง่าพอควร, ดูไม่ค่อยมั่นใจนัก	ช้าหรือเร็วมาก, ดูไม่สง่า, สะดุดหรือท่าของตกหล่น
3. การทักที่ประชุม	ทักครบถ้วน, เรียงลำดับถูกต้องตามแบบแผน	ทักมากหรือน้อยไป, เรียงลำดับการทักยังไม่ถูกต้อง	ไม่ได้ทักผู้ฟังเลยหรือทักผิดพลาดไปหมด
4. การยืนหลังแทนพูด	ยืนตัวตรง, ไม่พิงขา, มือวางแทน และแยกเท้าพองาม	โยกตัวหรือพิงขาบ้างเล็กน้อย, แยกหรือชิดเท้าเกินไป	โยกตัว/พิงขาเกือบตลอด, ยืนค่อมตัวหรือมือเท้าแทน
5. การเริ่มและจบการพูด	ยืนตรงแล้วหันไปทักผู้ที่เกี่ยวข้อง, ปรับไมค์ฯ ครั้งเดียว	ยืนตรงแล้วหันไปทักผู้ที่เกี่ยวข้อง, ปรับไมค์ฯ ในช่วงแรก	ไม่หันไปทักผู้ที่เกี่ยวข้อง, ปรับหรือจับไมค์ฯ บ่อย
ทักษะตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายประจำบท (ลักษณะสำคัญที่ต้องให้ความสนใจและวิจารณ์) :			
6. อาการประหม่า	ไม่สามารถสังเกตเห็นเลย ตลอดการพูด	สังเกตเห็นในบางช่วงแต่ไม่รบกวนการพูดมากนัก	สังเกตเห็นเกือบตลอดเวลา และมีมากจนรบกวนการพูด
7. การจัดลำดับเนื้อหาและเหตุการณ์	พูดตามลำดับก่อน-หลัง, ติดตามได้ง่าย, ไม่สับสน	จัดลำดับสับสนบ้างเล็กน้อย, แต่ยังไม่สับสน (เข้าใจ) เหตุการณ์ได้	พูดสับสนย้อนไปย้อนมา, ติดตามยาก, ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา
8. ความสำเร็จของการเล่าเรื่อง	มีจุดสูงสุดชัดเจน, ผู้ฟังมีอารมณ์ร่วมตามลักษณะของเรื่อง	จุดสูงสุดไม่ชัดเจน หรือผู้ฟังยังเกิดอารมณ์ร่วมไม่เต็มที่	ไม่มีจุดสูงสุดหรือมีหลายจุด, ผู้ฟังไม่เกิดอารมณ์ร่วมเลย
ทักษะเพิ่มเติม (พิจารณาประกอบการวิจารณ์แต่ไม่ใช่ประเด็นสำคัญตามบทพูด) :			
9. การกวาด / สบตา	ทั่วถึงทั้งห้อง, ตลอดเวลา	ไม่ค่อยสบตาหรือไม่ทั่วถึง	ไม่สบตาหรือมองอยู่จุดเดียว
10. คุณภาพของเสียง	ปรับระดับทึม-แหลม, ดัง-เบาได้สอดคล้องกับเนื้อหา	มีการปรับระดับเสียงแต่ยังไม่ค่อยสอดคล้องกับเนื้อหา	ใช้เสียงโทนเดียว, ดังหรือเบาไป เกือบตลอดการพูด
11. จังหวะของการพูด	ปรับเร็ว-ช้าได้ตามเนื้อหา, ทั้งจังหวะหยุดและเน้นคำได้ดี	พูดเร็วคงที่ในระดับพอเหมาะ, มีหยุดและเน้นคำบ้าง	พูดเร็วมากหรือช้ามากตลอด, ทั้งจังหวะหยุดได้ไม่ดี
12. ลักษณะการพูดและคำฟุ่มเฟือย	พูดแบบเป็นธรรมชาติ, ไม่มีคำฟุ่มเฟือยใดๆ เลย	พูดแบบท่องจำมาพูด, มีคำฟุ่มเฟือยบ้างเล็กน้อย	พูดแบบอ่านบท, เห็นคำฟุ่มเฟือยอย่างชัดเจน(มาก)
13. ความราบรื่นในการพูด	พูดพรั่งพรู, ไม่ติดขัด, ไม่ลืมนึกเนื้อหา ไม่หยุดเจียนนานๆ	พูดค่อนข้างต่อเนื่อง, ติดขัดหรือมีสะดุดบ้างเล็กน้อย	พูดไม่ต่อเนื่อง, มีสะดุดบ่อยๆ, มีนิ่งเจียนไปนานๆ

ประเด็นที่พิจารณา	ดี (เกินเกณฑ์)	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)	ต้องปรับปรุง (ตกเกณฑ์)
14. การจัดเรียงเนื้อหาสาระ	พูดเป็นลำดับ, ไม่สับสน, แบ่งแยกประเด็นชัดเจน	พูดแยกเป็นประเด็น แต่บางส่วนยังสับสนเล็กน้อย	พูดสับสนย้อนไปย้อนมา, เนื้อหาปนกัน จับประเด็นไม่ได้
15. คำควบกล้ำ / การออกเสียง ร-ล	ออกเสียงควบกล้ำ, ร-ล ถูก ต้องเกิน 90 %	ออกเสียงควบกล้ำ, ร-ล ถูก ต้องระหว่าง 60 - 90%	ออกเสียงควบกล้ำ, ร-ล ถูก ต้องต่ำกว่า 60 %
16. การใช้ภาษาต่างประเทศ	ใช้เฉพาะศัพท์เทคนิคโดยอธิบายทุกคำ และใช้แต่คำที่ไม่มีคำแปลภาษาไทย หรือแปลไทยแล้วไม่เป็นที่รู้จัก	พูด(คำที่มีคำไทยอยู่แล้ว หรือศัพท์เทคนิค)ปนอยู่บ้างเล็กน้อย บ้างครั้งไม่แปล หรือไม่อธิบายความหมาย	พูดติดปากอยู่ตลอด ทั้งที่มีคำไทยใช้ได้ หรือพูดแล้วไม่อธิบายความหมายหรือแปลเป็นภาษาไทยเลย

ประเด็นสำคัญในการพิจารณาให้ผ่านบทที่ 2

1. ใช้เวลาอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด คือ ไม่มากหรือน้อยเกินกว่าช่วงบวก-ลบ 1 นาทีของเวลาที่กำหนดให้
2. ต้องไม่มีความประหม่อมามากจนทำให้การพูดติดขัด ไม่ราบรื่น อย่างเห็นได้ชัด เช่น พูดฟังไม่ได้ศัพท์เลย เป็นต้น
3. ต้องเล่าเรื่องความประทับใจที่เกิดขึ้นจริง มีจุดสูงสุดที่ชัดเจน และเรียบเรียงเนื้อหาเป็นลำดับติดตามเรื่องได้ง่าย ฟังแล้วต้องไม่เกิดความสับสนจนจับต้นชนปลายไม่ถูกว่าเป็นอย่างไรมาอย่างไร
4. ต้องไม่เป็นการพูดแบบอ่านบทที่เขียนมาตลอดการพูด